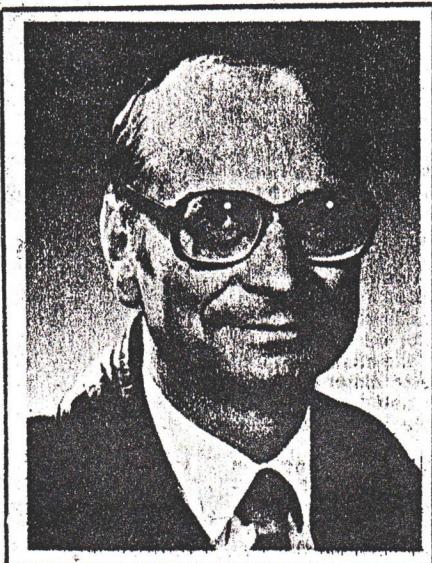

**ANCHETA
NOASTRĂ:**

Considerați că există secrete ale succesului în șah?

Invitatul nostru este campionul mondial de șah prin corespondență dr. FRITZ BAUMBACH.

Nu, sigur că nu există un secret, căci dacă ar exista, ar fi suficient să-l afliam ca să ajungem superjucători. Secretul se află în fiecare din noi. El constă din talent, ca premisă de bază, și din muncă asiduă, ca o completare necesară.

Talentul pentru șah este aptitudinea de a vedea mutările la care partenerul nici nu visează, de a elabora planuri subtile, de a avea idei surprizătoare. Un astfel de talent însă nu este suficient, el trebuie cultivat și dezvoltat prin activitate teoretică și antrenament practic. Lecturile de specialitate, rejecarea partidelor, analiza finalurilor, precum și învățarea deschiderilor trebuie imbinate cu jocuri în condiții de concurs. Numai la masa de joc, în continuă înfruntare directă cu adversarii putem adînci cunoștințele acumulate, putem verifica propriile idei. Foarte importantă este în cazul acesta analiza partidelor jucate, întrucât cel mai mult învățăm din propriile greșeli. Toate acestea îl vor însobi pe performer de-a lungi

gul întregii sale activități. Un titlu de campion o dată cucerit trebuie să menținut, deci sunt necesare antrenamente zilnice și suficient de multe turnee.

Sunt oare aceste considerente valabile și pentru jucătorul de șah prin corespondență? Pe de o parte da, pentru că oricine își începe activitatea cu jocul normal, „apropiat”. Pe de alta nu, pentru că jocul „la depărtare” necesită alte aptitudini. Dezvoltarea unui talent spre o personalitate de jucător se poate obține numai pe calea jocului „apropiat”. Jocul „la depărtare” nu este indicat deocamdată, deoarece partidele durează prea mult pentru a putea impulsiona un tânăr jucător aflat într-o dezvoltare rapidă. Istoria campionilor jocului prin poștă arată că aceștia, înaintea cîștiigării titlului, au avut succes și la jocul practic, adică au devenit campioni naționali, au făcut parte din echipele lor olimpice, iar în două cazuri — Ragozin și O’Kelly — au deținut și titlul de mare maestru. La maturitate, pe la 25—30 de ani, drumurile se despart. Pentru jucătorul

Fritz Baumbach s-a născut la 8.09.1935, a învățat să joace la 13 ani și s-a format în concursuri prin corespondență. La sahul practic a fost timp de 13 ani component al lotului reprezentativ est-german, devenind chiar campion național în anul 1970. Marile sale succese le-a obținut însă tot prin corespondență: în 1967 a devenit maestru Internațional, în 1973 mare maestru, în 1982 vicecampion mondial, iar în 1988, în sfîrșit, campion. Teoretician și analist de mare clasă, iar în viață de toate zilele inginer chimist la secția de patente a Academiei de Științe a Republicii Democrate Germane.

prin corespondență, antrenamentul zilnic își pierde din importanță. Studiul deschiderilor și al finalurilor practic nu mai este necesar, numai rejecarea anumitor partide — ca o colecție de idei — trebuie continuată. Pe primul loc stă acum pentru el analiza partidelor.

Analizele necesită o gîndire sistematică, profundă, perseverență și, mai ales, răbdare. «Sahul la distanță este o muncă de cercetare — spunea cel de-al patrulea campion mondial de șah prin corespondență, Hans Berliner — și fiecare poziție constituie un nou obiect de cercetare.

Sunt considerații care trebuie să convingă cititorul că — așa cum am mai menționat — nu există nici un secret al sahului, practic sau prin corespondență. Pentru un tânăr jucător el constă doar din răspunsul la întrebarea dacă are suficientă voînță, energie și entuziasm. În cursul vieții își va da seama de aceasta!

Rubrică realizată de
ing. LIVIU PODGORNEI